

AANVULLING OP MIJN EERDERE REACTIE VAN 15 DECEMBER 2019 00.02 UUR

De MvT nog eens overdenkend en veel reacties uit de sekswerkbranche op het wetsvoorstel Wrs gelezen hebbend, wil ik het nog het volgende toevoegen:

- A) Zelf werkzaam als ambtenaar en met een ruime werkervaring in veiligheid in risicobeheersing bij de decentrale overheid, verbaas ik me over de kwaliteit van de MvT en het wetsvoorstel. Ik begrijp best dat het wetsvoorstel politiek aangestuurd en gericht is, maar het lijkt er zeer op dat er geen goede (beleids)analyse heeft plaatsgevonden en dat het voorstel niet getoetst is op criteria die moeten helpen om de wet in de praktijk te laten werken zoals hij bedoeld is. Hoe dit wetsvoorstel tot stand is gekomen is voer voor nader onderzoek of een evaluatie – in de hoop dat hiervan bij het Ministerie van JenV geleerd wordt.
- B) De reacties uit de sekswerkbranche op het wetsvoorstel lezend, valt op dat sekswerkers die onder het vergunningstelsel gaan vallen geconfronteerd worden met de vraag voor wie zij het bangst zijn: de kwaadwillenden in hun eigen branche of de overheid. En het antwoord luidt: de overheid. Dat is niet alleen heel akelig voor mensen voor wie het wetsvoorstel bedoeld is, maar zoiets tast ook het vertrouwen in democratie en rechtsstaat aan. Zowel bij sekswerkers als bij burgers in het algemeen. Hoe heeft het zover kunnen komen? Dit is toch de omgekeerde wereld? Overigens begrijp ik die angst ook. Registrering door de overheid is niet veilig. Niet in technische zin en ook niet omdat er geen heiligen bij de overheid werken, maar mensen.
- C) Ik ben geen deskundige op het gebied van sekswerk(regulering), maar als ik 'uit de heup' een poging mag doen met een beter voorstel te komen, dan luidt dat ongeveer als volgt. Alhoewel het wetsvoorstel twijfel oproept over de ware doelstelling, neem ik maar even aan dat het kabinet daadwerkelijk misstanden in de branche wil verminderen (het gaat om 'ontembare problematiek' die zich niet tot nul laat terugbrengen omdat het om menselijk gedrag gaat). Misstanden die het gevolg zijn van gedrag dat reeds strafbaar is (dreiging, geweld, uitbuiting etc.) maar die soms moeilijk op te sporen en te vervolgen/bestrafen zijn (bewijsbaarheid etc.). Kern van een effectievere aanpak is dan het verbeteren van de informatiepositie van de overheid. Door een betere informatiepositie zijn misstanden eerder op te sporen (en daardoor kleiner te houden), worden de mogelijkheden om bewijsmateriaal te verzamelen vergroot en na verloop van tijd zal hiervan ook een preventieve werking uitgaan omdat kwaadwillenden zich onveilig gaan voelen. Sekswerkers, bonafide exploitanten en klanten hebben een unieke informatiepositie in de branche. Wanneer de overheid er in slaagt die effectiever te benutten, worden opsporingsdiensten succesvoller. Om medewerking van sekswerkers, exploitanten en klanten te verkrijgen moeten zij zich veilig voelen in hun contacten met de overheid en moeten de voordelen van medewerking zwaarder wegen dan de risico's die zij nemen door een bedreiging te zijn voor kwaadwillenden. Voor het overige beschikt de overheid reeds over voldoende middelen (juridisch, technisch, operationeel) om strafbare feiten te vervolgen en sanctioneren. Kern van een verdere regulering van de sekswerkbranche zou dus moeten zijn het (verder) opbouwen van goede relaties met mensen uit de branche en een veilige (dus ook minder stigmatiserende) context creëren. Dat neemt niet weg dat mijn opmerking onder A) betekent dat ook de vraag gesteld moet worden of verdere regulering werkelijk nodig is.
- D) Tot slot wil ik mijn waardering uitspreken voor de internetconsultatie. Wat een prachtig instrument! Ik wens de minister, de staatssecretaris en hun ambtenaren veel wijsheid toe bij het verwerken van alle opmerkingen, het verbeteren van het wetsvoorstel en het doorlopen van de procedures.

Drs. Franz Lenselink
Delfzijl